

JUTJAT DE PRIMERA INSTÀNCIA I INSTRUCCIÓ NÚM. 7 DE MANRESA

Diligències Prèvies núm. xxx/19

INTERLOCUTÒRIA

Magistrada jutgessa: Sílvia Mañas Vidal

Manresa, 16 de juliol de 2019

ANTECEDENTS DE FETS

PRIMER.- En el dia d'avui han estat presentats i posats a disposició d'aquest Jutjat, en servei de guàrdia, el Sr. M.H., el Sr. H.Z., el Sr. M.B. i el Sr. A.EM. com a presumptes autors d'un delictes contra la llibertat sexual a menor d'edat comès el dia 13 de juliol de 2019 entre les 22 hores i 4 hores a l'habitatge del carrer de xxxx, planta tercera, núm. xxx de Manresa (Bages).

SEGON.- Practicades les diligències pertinents, entre aquestes la declaració judicial de cadascun dels detinguts, la consulta telemàtica de la seva situació patrimonial/laboral, padró municipal, antecedents penals, declaració de la víctima, reconeixement forense de la víctima, registre i escorcoll de l'habitatge on van succeir els fets, i resta de l'atestat, s'ha convocat a les parts i al Ministeri Fiscal a la compareixença prevista a l'article 505 la Llei d'enjudiciament criminal per resoldre la situació personal del detingut.

El Ministeri Fiscal ha sol·licitat la presó provisional comunicada i sense fiança dels quatre investigats, i l'acusació particular s'ha adherit a la dita petició. L'assistència lletrada respectiva de cadascun dels investigats s'ha oposat a l'adopció de la mesura cautelar.

RAONAMENTS JURÍDICS

PRIMER.- L'art. 17 de la Constitució espanyola estableix el dret a la llibertat, que, no només és un dret de caràcter fonamental, sinó que constitueix un dels principis i valors bàsics a partir dels quals es garanteixen els drets individuals. En aquest sentit, la llei regula com a forma excepcional i restrictiva, aquells supòsits excepcionals en què es pot transgredir per determinades raons aquest dret. Així, ens trobem amb la figura de la presó provisional. Aquesta figura constitueix una mesura de doble vessant, d'una banda és una mesura preventiva i cautelar, i de l'altra, s'estableix com una mesura executiva. Però la seva regulació ve establerta des de dos punts de vista, d'una banda la constitucional de l'art. 17.4 de la Constitució, i de l'altra l'art. 503 de la LECrim, que assenyala els pressupostos a

partir dels quals es realitza l'adopció de la mida. També el Tribunal Constitucional ha ressaltat les diferents circumstàncies que s'han de valorar perquè es pugui dur a terme l'adopció de la mesura, d'acord amb els seus fins legítims i constitucionals, així exigeix: 1) L'existència d'indicis racionals de la comissió d'una acció delictiva; i 2) Que tingui per objecte la consecució de fins constitucionalment legítims i congruents amb la naturalesa de la mesura, entenent-se per tals, evitar per part de l'investigat la sostracció de l'acció de l'Administració de Justícia, l'obstrucció de la instrucció penal i la reiteració delictiva.

Aquestes exigències de l'alt tribunal s'han de posar en correlació amb els pressupòsits legals de l'art. 503 de la LECR i que s'analitzaran en el següents fonaments de dret.

SEGON.- Consta a la causa l'existència d'un o diversos fets que presenten caràcters de delicte sancionat amb pena igual o superior a dos anys de presó.

En aquest supòsit, els fets punibles objecte d'investigació són: La menor de 17 anys, el dia 13 de juliol de 2019 al vespre, va acompanyar voluntàriament un grup de nois d'origen magrebí, que havia acabat de conèixer a la via pública, a un habitatge. Que un cop allà, la menor va consumir tres cubates i va fer un parell de calades a un "porro", que va afegir a les cerveses que havia pres durant el dia sense menjar res. La menor, després de ballar amb algun dels nois una música àrab, un d'ells li va dir que la veia malament i que havia d'anar a dormir i la va portar cap a una estança i la va fer estirar sobre un matalàs al terra. Aleshores, aquest noi li va treure tota la roba excepte els sostenidors. Un cop la va tenir despullada, li va fer tocaments, es va estirar sobre seu i la va penetrar vaginalment. La menor va manifestar des del primer moment verbalment i amb gestos que no volia tenir relacions sexuals amb ell. A l'acabar, el noi va sortir de l'habitació i va entrar un segon noi que es va estirar a sobre seu i també la va penetrar vaginalment, manifestant la víctima en tot moment que la deixés, però tampoc se'l va poder treure del damunt. Aquests fets es van repetir una tercera i una quarta vegada amb dos nois més, diferents als dos primers. No pot assegurar que el tercer noi la penetrés però sí li va fer tocaments i un xuclet i sí pot dir que com a mínim un d'ells va ejacular dintre la vagina. Sap que el darrer noi que va entrar es deia M. A l'habitació no hi havia llum però els presumptes autors feien servir uns telèfons mòbils de llanterna i per la finestra també entrava una mica de llum. En totes quatre ocasions, la menor va manifestar verbalment i de forma clara que no volia mantenir relacions sexuals amb ells i els va dir que paressin, intentant apartar-los sense aconseguir-ho. La menor va voler marxar però M. li deia que es quedés i li oferia més alcohol però ella va dir de

marxar, es va vestir ràpid i es va deixar les calces a l'indret i un cosmètic.

El Ministeri Fiscal qualifica jurídicament aquests fets com un delictes d'agressió sexual tipificat a l'art. 179 del CP al haver-hi accés carnal per via vaginal, i l'art. 180.1.3 del CP atès l'estat de vulnerabilitat de la víctima; considera que cada presumpte autor realitza aquest delictes directament sobre la víctima i actua com a cooperador necessari envers els tres restants. Valora la intimidació/violència emprada pels investigats per vèncer qualsevol resistència de la víctima, col·locant a sobre seu tot el pes del seu cos, de major complexió, sense que ella pugui apartar-lo, ponderant que la víctima és menor d'edat i els presumptes agressors majors d'edat i que es tracta d'una agressió sexual en grup.

Acollint aquesta qualificació jurídica provisional del fet pel Ministeri Fiscal, el requisit penalògic es compleix amb escreix, ja que es tracta d'una conducta castigada fins a 15 anys de presó.

En tot cas, sense perjudici que es pugui anar depurant aquesta qualificació jurídica dels fets mentre vagi avançant la instrucció, s'ha de destacar que tots els delictes contra la llibertat sexual a persona menor d'edat però major de 16 anys que es regulen dels art. 178 a 182 del CP es troben castigats amb penes de presó superiors a dos anys, i per tant, l'exigència penalògica sempre es compleix.

TERCER.- Apareixen a la causa motius suficients per creure responsable criminalment del delictes la persona contra qui s'hagi de dictar la interlocutòria de presó.

Quant als indicis de criminalitat que exigeix l'article 503.1.2 de la LECr en el present cas, s'han practicat fins ara les següents diligències instructores: declaració en seu judicial dels quatre investigats, consulta dels seus antecedents penals, padró i situació econòmica, reconeixement mèdic de la víctima practicat a l'Hospital xxxx i reconeixement medico forense, entrada i escorcoll del domicili on van succeir els fets denunciats i exploració de la víctima menor d'edat, més la resta de l'atestat policial que recull el testimoni d'una persona que es trobava a l'habitatge en el moment dels fets.

La perjudicada ha estat persistent en la incriminació dels presumptes fets punibles objecte de la seva denúncia en la seva declaració en seu judicial. Ha ratificat els fets relatats a la policia, concretament ha manifestat que ella va marxar a dormir en aquella estança a iniciativa d'un dels nois, i que en cap moment es va adormir, i si bé estava "aplatanada" per l'alcohol consumit, era conscient de tot el que passava i va poder observar els trets físics de cada agressor perquè hi havia la il·luminació dels mòbil al coixí, i entrava una mica de llum de la lluna per la finestra. Diu que va manifestar en tot moment la

negativa a mantenir relacions sexuals amb cadascun dels nois que va entrar a l'habitació i fins i tot va provar d'apartar-los del seu damunt però no va poder. Si bé els lletrats de la defensa posen de palès alguna contradicció en les declaracions de la denunciada en seu judicial i policial, s'ha de destacar que no són contradiccions rellevants si es pondera que els fets van succeir de nit, amb persones desconegudes i trobant-se la suposada víctima en un estat d'embriaguesa, encara que conscient de tot el que passava, per la qual cosa, hi pot haver percepcions de detalls confusa. Però en el nucli del fet típicament penal, la declarant és coherent en tot moment, i sosté la mateixa versió a seu judicial que a comissaria, reconeixent que dubta en l'ordre en que cadascú dels nois va entrar a l'habitació, que no sap ben bé els seus noms de pila, que assegura que el darrer que va entrar i la va agredir sexualment fou el M. i que dubta si un d'ells la va arribar a penetrar-la vaginalment, però assegura que tots ells li van fer tocaments impúdics sense el seu consentiment i així ho va expressar amb veu i gestos.

A partir d'aquí, tampoc hi ha cap motiu per valorar una finalitat espúria en les manifestacions de la perjudicada si no s'havia vist mai amb cap dels investigats, i de fet, l'únic detingut que declara, el Sr. A.EM., afirma en seu judicial que no hi va haver cap conflicte, durant la nit, entre ells i la noia.

Per la seva banda, el testimoni que es trobava en el domicili en el moment dels fets corrobora perifèricament els fets denunciats quan explica a la policia que dos dels detinguts discutien per haver mantingut ambdós relacions sexuals amb la mateixa noia. El detingut que declara, Sr. EM., ratifica que hi havia un noi negre a l'habitatge i que la perjudicada era l'única noia de la festa.

Així mateix, la policia va trobar les calces i un cosmètic de la menor dins l'habitatge, el que fa creïble que hagués de sortir corrents i les trucades telefòniques al 112 de la menor demanant ajuda, que s'han pogut escoltar per estar gravades en CD, impliquen una actitud coherent amb els fets denunciats i suposadament patits.

Quant a la declaració dels investigats, si bé acollir-se al dret a no declarar no significa l'assumpció de cap responsabilitat, per contra, no aporten arguments en la seva defensa o versions alternatives a la sostinguda per la suposada víctima. El Sr. M. declara en seu judicial només per negar la seva participació en els fets i inculpar de forma indirecta a un dels detinguts, M.H. àlies "xxxx", dient que només ell va entrar diversos cops a l'habitació, encara que aquest declarant també diu no haver vist res.

En tot cas, no es pot obviar que la perjudicada va reconèixer espontàniament tres dels quatre detinguts a la via pública davant els agents de policia al poc de succeir els fets i que el quart detingut va

ser identificat com a propietari d'un mòbil des del qual la menor hauria trucat a la policia per demanar ajuda, això és, M.B., que reconeix davant els agents ser el propietari del telèfon. En tot cas, si bé és cert que aquest reconeixement no pot actuar *per se* com un mecanisme definitiu d'identificació, i que escau realitzar una roda de reconeixement dels presumptes autors amb totes les garanties en el moment processal oportú, sí s'ha de valorar que aquest reconeixement ve corroborat amb els trets físics que la denunciante descriu en seu judicial, així diu;

1.- "el primer va entrar i tenia barba, era moreno i de pell morena i anava sense samarreta"; sota el principi d'immediació judicial, es constata que aquesta descripció física podria coincidir amb l'aspecte físic de H.

2.- "el segon noi que hauria entrat tenia el cabell curt, amb tupè". Tret físic, que sota el principi d'immediació judicial, podria correspondre a M.

3.- "El tercer tenia el cabell tenyit de ros", que correspon amb A.

4.- "el quart seria el M., que té cicatrius al braç i és de complexió forta". Coincideix amb els trets físics de M.

QUART.- Es pot inferir racionalment un risc de fuga de l'investigat i el perill d'ocultació, alteració o destrucció de les fonts de prova.

En aquest cas, cap dels quatre detinguts presenta arrelament econòmic o laboral en el territori segons consulta telemàtica que consta a les actuacions. El Sr. EM. reconeix que no treballa ni estudia al nostre país i que la major part de la seva família viu al Marroc. Feta consulta telemàtica al padró de cada investigat, el Sr. H. consta empadronat en un domicili modificat el febrer d'aquest any, i el mateix passa en el cas del Sr. Z. que canvia de residència l'octubre de 2018. No consten empadronats en nou domicili (el Sr. Z. té un antecedent penal per usurpació a l'any 2019) i l'adreça que ofereixen en seu judicial no gaudeix de prou garanties a l'estar vinculat a l'ús d'una tercera persona ("amic, cosí"...). D'altra banda, el padró del Sr. EM. coincideix amb el domicili conegut, però a la policia consta que estaria residint al lloc dels fets. En tot cas, no aporta cap contracte de lloguer que el lligui de forma efectiva al domicili del padró. Per tant, no queda degudament justificat en aquests moments processals que els investigats siguin localitzats efectivament en les adreces que merament al·leguen, trobant-se en data dels fets ocupant una casa abandonada i en situació d'insalubritat.

Per tant, atesa la gravetat de la pena a imposar i que cap dels quatre investigats té un arrelament efectiu en el nostre país, ni mitjans de vida coneguts, escau valorar un risc alt de fuga.

CINQUÈ.- L'investigat pot tornar a cometre el mateix o altres fets delictius.

El risc de reiteració delictiva ve donat pel fet que, segons la perjudicada, algun dels autors podrien ser consumidors d'alcohol, haixix i/o cocaïna, el que pot portar a una alteració de comportaments, i que són un grup de nois que resideixen o ocupen un espai sense llum i abandonat, idoni per a la comissió d'aquests tipus de fets amb major impunitat.

3.- La prognòsis criminal del Sr. Z. es valora a partir dels seus antecedents penals recents contra el patrimoni i d'ocupació d'immoble.

4.- La mesura també evita futures represàlies contra la perjudicada, que té un domicili proper a la ciutat.

SISÈ.- El Ministeri Fiscal ha sol·licitat la presó provisional i sense fiança de l'investigat en la celebració de l'audiència de l'art. 505 de la LECR.

El Ministeri Fiscal ha sol·licitat la presó provisional i sense fiança de tots els investigats per entendre que concorren indicis suficients per considerar-los presumpte autors dels fets instruits. Per tant, en respecte al principi acusatori i donada la concurrència de tots els requisits legals de l'art. 503 de la LECR, escau acordar la mesura de presó preventiva segons la part dispositiva d'aquesta resolució, ja que en aquest cas guarda proporcionalitat amb l'entitat dels fets, sense que tinguin la mateixa efectivitat altres mesures cautelars menys incisives pels drets fonaments i atesa la insolvència dels detinguts, tampoc té sentit imposar cap fiança.

PART DISPOSITIVA

Imposo la presó provisional comunicada i sense fiança, sol·licitada pel Ministeri Fiscal i l'acusació particular, al Sr. M.H., el Sr. H.Z., el Sr. M.B. i el Sr. A.EM. com a presumptes autors d'un delictes d'agressió sexual contra una persona menor d'edat.

Notifiqueu aquesta resolució al Ministeri Fiscal i a les parts.

Expediu tots els manaments que siguin necessaris per dur a terme la mesura cautelar disposada.

Aquesta resolució no és ferma i s'hi pot interposar recurs de reforma en el termini de 3 dies davant aquest mateix Jutjat a comptar des de la seva notificació.

Ho mano i ho signo.

La magistrada jutgessa,

En dono fe.

La lletrada de l'Adm. de justícia,